

عنوان مقاله:

بررسی میزان همکاریهای علمی ایران و کشورهای هم جوار در تالیف مشترک از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۷

محل انتشار:

مجله سیاست علم و فناوری، دوره 1، شماره 4 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

خلید ولایتی

علیرضا نوروزی - Ph.D. Science and Information Science, Associate Professor, Faculty of Management

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش، تعیین میزان همکاریهای علمی بین ایران و کشورهای هم جوار در تالیف مشترک مقاله های منتشر شده مجلات ISI در سال های ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۷ است. در این پژوهش از روش توصیفی تحلیلی با استفاده از ابزارهای علمسنجی استفاده شده است. شاخص تالیف مشترک برای سنجش میزان همکاری شده استفاده است. نتایج پژوهش نشان میدهد که بیشترین همکاریهای علمی ایران در میان کشورهای هم جوار با کشورهای روسیه، ترکیه، و پاکستان است. بیشترین همکاریها در حوزه های موضوعی فیزیک، زیستشناسی و شیمی صورت گرفته است. مقاله های مشترک در مجله هایی منتشر شده اند که ضریب تاثیر بالایی دارند. میزان همکاریهای علمی در بازه زمانی پژوهش از سیر صعودی برخوردار است. دانشگاه های صنعتی شریف، شهید بهشتی و تهران از میان دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی کشور بیشترین همکاری را با کشورهای مجاور هستند. میزان تولیدات علمی هر کشور با میزان همکاریهای علمی آن کشور از همبستگی بالایی برخوردار است. این پژوهش نشان میدهد که به نظر میرسد روابط سیاسی بین کشورها، در شکلگیری همکاریها موثر باشد؛ ولی علایق فرهنگی مشترک از قبیل دین و مذهب در شکلگیری همکاریها نقش قابل توجهی نداشته باشد، هرچند تاثیر زبان مشترک در شکلگیری همکاریها تا حدودی قابل مشاهده است.

کلمات کلیدی:

Scientific collaboration, co-authorship, Scientometrics

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1708659>

